

216/22. sz. SAJTÓKÖZLEMÉNY

Luxembourg, 2022. december 22.

A Bíróság ítélete a C-530/20. sz. ügyben | EUROAPTIEKA

A gyógyszerek árakon, promóciós ajánlatokon vagy más gyógyszerekkel, illetve termékekkel együtt történő értékesítésén alapuló reklámozását tiltó lett jogszabály összeegyeztethető az uniós joggal

Az ilyen reklámtartalmak a gyógyszerek észszerűtlen felhasználását segítik elő, és a tagállamoknak meg kell tiltaniuk azokat

A 2001/83 irányelv¹ harmonizálja a gyógyszerek reklámozására vonatkozó rendelkezéseket, és a közegészség megóvása érdekében e reklámozást feltételeknek, korlátozásoknak és tilalmaknak veti alá.

A SIA „EUROAPTIEKA” egy lett korlátolt felelősségű társaság, amely gyógyszerészeti tevékenységet folytat Lettországon. 2016-ban a lett egészségügyi felügyelet megtiltotta neki, hogy gyógyszerek promóciós értékesítésére vonatkozó reklámot terjesszen, egy olyan nemzeti rendelkezés alapján, amely tiltja a gyógyszereknek az árakon, promóciós ajánlatokon vagy más gyógyszerekkel, illetve termékekkel együtt történő értékesítésén alapuló reklámozását. 2020-ban az „EUROAPTIEKA” alkotmányjogi panaszt nyújtott be a lett alkotmánybírósághoz, amelyben megkérdőjelezte e nemzeti rendelkezés jogszerűségét a 2001/83 irányelvre tekintettel.

E bíróság azt szeretné megtudni a Bíróságtól, hogy miként kell értelmezni a „gyógyszerek reklámozásának” ezen irányelv értelmében vett fogalmát, különösen azt, hogy e fogalom kiterjed-e az egyedileg meg nem határozott gyógyszerek reklámozására is, azaz általában véve a gyógyszerek reklámozására, illetve az egyedileg be nem azonosított gyógyszerek egészének reklámozására. A felperes ezenfelül azt kérdezi a Bíróságtól, hogy a szóban forgó nemzeti rendelkezés által előírt, az árreklámokra, valamint a promóciós ajánlatokra, illetve a gyógyszerek és más termékek együttes értékesítésére vonatkozó reklámokra vonatkozó tilalom összeegyeztethető-e az említett irányelvvél.

Mai ítéletében a nagytanácsban eljáró Bíróság mindenekelőtt megállapítja, hogy **a „gyógyszerek reklámozásának” fogalma magában foglalja mindazokat az információkat, illetve bármely ügynöki tevékenységet vagy vásárlásra való ösztönzést, amelynek célja egy meghatározott gyógyszer vagy nem meghatározott gyógyszerek rendelésének, szállításának, értékesítésének vagy fogyasztásának az elősegítése.**

A 2001/83 irányelv ezt a fogalmat ugyanis igen tágan határozza meg, oly módon, hogy az kiterjed „minden” információterjesztésre, illetve bármely ügynöki tevékenységre vagy vásárlásra való ösztönzésre, ideértve többek között a „gyógyszerek nyilvános reklámozását” is.

¹ A 2004. március 31-i 2004/27/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel (HL 2004. L 136., 34. o.; helyesbítés: HL 2015. L 124., 16. o.) módosított, az emberi felhasználásra szánt gyógyszerek közösségi kódexéről szóló, 2001. november 6-i 2001/83/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 2001. L 311., 67. o.; magyar nyelvű kiadás 13. fejezet, 27. kötet, 69. o.; helyesbítések: HL 2006. L 235., 24. o.; HL 2014. L 239., 81. o.; HL 2019. L 317., 115. o.).

Egyébként, ha az egyedileg meg nem határozott gyógyszerek reklámozása kívül esne a 2001/83 irányelv hatályán, az nagymértékben megfosztaná az irányelv által a reklámozás terén a gyógyszerek túlzott mértékű és észszerűtlen felhasználásából eredő kockázatok miatt előírt tilalmakat, feltételeket és korlátozásokat a tényleges érvényesülésüktől, és nagymértékben veszélyeztetné az ezen irányelv által kitűzött, a közegészség megóvására irányuló célt.

A jelen ügyben a Bíróság úgy ítéli meg, hogy **az olyan információk terjesztése, amelyek gyógyszerek megvásárlására ösztönöznek azáltal, hogy az ilyen vásárlás szükségességét az árral indokolják, promóciós ajánlat meghirdetésével, vagy más gyógyszerekkel, illetve más termékekkel együtt történő értékesítésről tájékoztatva**, akár csak a kérdést előterjesztő bíróság előtti eljárásban vitatott nemzeti rendelkezés által tiltott információterjesztés, promóciós célú. A Bíróság szerint ez az információterjesztés **ennél fogva a „gyógyszerek reklámozásának” fogalma alá tartozik**, még akkor is, ha ezen információk meg nem határozott gyógyszerekre vonatkoznak.

Ami pedig egy ilyen nemzeti rendelkezésnek a 2001/83 irányelvvel való összeegyeztethetőségét illeti, a Bíróság megállapítja, hogy az olyan gyógyszerek reklámozását, amelyek nem vénykötelesek és nem is támogatottak, és amelyekre az említett nemzeti rendelkezés konkrétan vonatkozik, ezen irányelv főszabály szerint megengedi. **A tagállamok mindazonáltal kötelesek a közegészségügyi kockázatok megelőzése érdekében megtiltani minden olyan reklámtartalmat, amely alkalmas arra, hogy az ilyen gyógyszerek észszerűtlen felhasználását ösztönözze.**

A Bíróság e tekintetben hangsúlyozza, hogy **a nem vényköteles és nem is támogatott gyógyszerek reklámozása különösen jelentős befolyást gyakorolhat a végső fogyasztók értékelésére és választására**, mind a gyógyszer minősége, mind pedig a megvásárolandó mennyiség tekintetében. Ezen túlmenően az árreklám, és a promóciós ajánlatokra, illetve a gyógyszerek más gyógyszerekkel vagy más termékekkel együtt történő értékesítésére vonatkozó reklám **alkalmas lehet arra, hogy rávegye a végső fogyasztókat arra, hogy e gyógyszereket anélkül vásárolják meg és használják fel, hogy a gyógyszerek terápiás jellemzőin és a konkrét orvosi szükségleteken alapuló objektív értékelést végeztek volna**. Az ilyen reklámtartalmak **a gyógyszereket azonos módon kezelik olyan más fogyasztási cikkekkel**, amelyek általában leárazások és árengedmények tárgyát képezik.

A Bíróság szerint **az árreklámok és a promóciós ajánlatokra, valamint a gyógyszereknek más gyógyszerekkel, illetve más termékekkel együtt történő értékesítésére vonatkozó reklámok tehát ösztönzik a nem vényköteles és nem is támogatott gyógyszerek észszerűtlen és túlzott felhasználását**. Következésképpen a kérdést előterjesztő bíróság előtti eljárás tárgyát képező vitatott nemzeti rendelkezés, amely megtiltja az ilyen reklámtartalmak terjesztését, összeegyeztethető a 2001/83 irányelvvel.

EMLÉKEZTETŐ: Az előzetes döntéshozatali eljárás lehetővé teszi a tagállami bíróságok számára, hogy az előttük folyamatban lévő jogvita keretében az uniós jog értelmezésére vagy valamely uniós jogi aktus érvényességére vonatkozó kérdést terjesszenek a Bíróság elé. A Bíróság nem dönti el a tagállami bíróság előtti jogvitát. A nemzeti bíróság feladata, hogy az ügyet a Bíróság határozata alapján elbírálja. E határozat a tartalmilag hasonló kérdésben eljáró más nemzeti bíróságokat is köti.

A sajtó részére készített nem hivatalos kiadvány, amely nem köti a Bíróságot.

A kihirdetés napján az ítélet [teljes szövege és összefoglalója](#) megtalálható a CURIA honlapon.

Sajtókapcsolat: Lehoczki Balázs ☎(+352) 4303 5499

Az ítélet kihirdetésekor készített képfelvételek elérhetők: [„Europe by Satellite”](#) ☎ (+32) 2 2964106.

Kövesse híreinket!

